

Toelichting

Artikelsgewijs

ARTIKEL I

Onderdeel A

Voorgesteld wordt om aan artikel 1, eerste lid, een definitie van verkoop op afstand toe te voegen. Voor deze definitie is aansluiting gezocht bij de definitie van binnenlandse verkoop op afstand in de Tabaks- en rookwarenwet. In afwijking van die definitie wordt in de voorgestelde definitie niet gesproken over 'detailist' en 'consument', maar over 'degene die bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende drank verkoopt' en 'particulier'. Deze termen sluiten beter aan bij de termen die in de Drank- en Horecawet worden gebruikt. Daarnaast is verduidelijkt dat er bij verkoop op afstand geen sprake is van gelijktijdige persoonlijke aanwezigheid tot en met het moment van het sluiten van de verkoopovereenkomst. Op het moment van afleveren of betaling kan dit wel het geval zijn indien de betaling bijvoorbeeld tegelijk is met de aflevering en het bedrijf de aflevering zelf verzorgt. Ook is aan de definitie toegevoegd dat de aflevering moet plaatsvinden op een plaats die niet in gebruik is bij degene die de alcoholhoudende drank verkoopt. Hiermee wordt tot uitdrukking gebracht dat indien een bestelling wordt afgehaald bij een zogenoemd *pick up point* dit hier niet onder valt. In een dergelijk geval is er sprake van een 'gewone' verstrekking van alcoholhoudende drank. Wordt de bestelling echter afgeleverd bij een distributiepoint van de bezorgdienst dan is er wel sprake van verkoop op afstand. Verkoop op afstand moet plaatsvinden in het kader van een georganiseerd systeem. Hiermee wordt bedoeld dat eenmalige verkoop op afstand door een particulier hier niet onder valt. Een georganiseerd systeem blijkt bijvoorbeeld uit een website waarop bestellingen gedaan kunnen worden of advertenties met een telefoonnummer.

Daarnaast wordt voorgesteld om aan artikel 1 een definitie van 'neringruimte' toe te voegen. Deze definitie is op dit moment opgenomen in artikel 1 van het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet. In onderdeel D wordt voorgesteld om de grondslag van dat besluit te laten vervallen, maar wel de regels met betrekking tot de neringruimte om te behouden. Een neringruimte is een ruimte waarin bepaalde activiteiten worden uitgevoerd, niet zijnde een horecalokaliteit of een slijtlokaliteit. Hierbij kan gedacht worden aan een proeflokaal voor alcoholhoudende dranken of een supermarkt.

Onderdeel B

In het voorgestelde artikel 2a, eerste lid, is opgenomen dat prijsacties voor alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse niet zijn toegestaan als er meer dan 25% korting wordt gegeven op de gebruikelijke prijs. Het gaat om prijsacties die één maand of korter duren. Zogenaamde seizoensaanbiedingen vallen hier buiten, want hierbij is geen sprake meer van een stuntactie. De gebruikelijke prijs kan door de toezichthouder worden vastgesteld door na afloop van de actie te monitoren welke prijs er wordt gevraagd.

In het voorgestelde tweede lid wordt verboden om de indruk te wekken dat de prijs lager is dan 75% van de prijs die gewoonlijk wordt gevraagd. Als alcoholhoudende drank wordt aangeboden voor gebruik elders dan ter plaatse met bijvoorbeeld de vermelding "van €10,-, voor €7,-", wordt daarmee de indruk gewekt dat er een stunkorting wordt gegeven. Dit is ook het geval als deze vermelding altijd wordt gebruikt. Daarom wordt in het voorgestelde tweede lid geen aanduiding van een termijn gebruikt, hetgeen wel het geval is in het voorgestelde eerste lid. Ook gaat het in het tweede lid niet om de prijs die gewoonlijk bij het betreffende verkooppunt wordt gevraagd. Het kan ook (juist) gaan om de prijs die gewoonlijk elders wordt gevraagd.

Voor beide voorgestelde leden geldt dat het niet nodig is om vast te stellen dat de alcoholhoudende drank daadwerkelijk is verkocht, slechts het aanbieden is voldoende om een overtreding vast te stellen. Daartoe is in het voorgestelde artikel 2a opgenomen dat het gaat om 'aan te bieden of te verstrekken'.

Onderdelen C en E

Met het nieuw voorgestelde artikel 11a wordt voorgesteld de Landelijke examencommissie als zelfstandig bestuursorgaan (hierna: zbo) naar publiekrecht op te richten en om te dopen tot Landelijke commissie sociale hygiëne (hierna: Lcsh). De Lcsh erkent diploma's als bewijsstuk voor kennis en inzicht in sociale hygiëne en besluit over de inschrijving van mensen die een dergelijk bewijsstuk of een buitenlands diploma hebben in het Register sociale hygiëne. Daarnaast maakt de Lcsh het register voor eenieder raadpleegbaar. Inschrijving in het Register sociale hygiëne is noodzakelijk om leidinggevende te mogen zijn in horeca- of slijtlokaliteit (zie voorgestelde wijziging in artikel 8). Er is ervoor gekozen om de Lcsh een onafhankelijke positie te geven van de Minister van VWS, net als de huidige Landelijke examencommissie, omdat er behoefte is aan onafhankelijke oordeelsvorming. Deze behoefte is er bij de beoordeling van diploma's als bewijsstuk vanwege het gedetailleerde en technische werkterrein van het onderwijs en vanwege het feit dat er concurrerende aanbieders zijn. De behoefte aan onafhankelijke oordeelsvorming is ook aanwezig bij het al dan niet inschrijven van personen met een buitenlands diploma in het Register vanwege de gevolgen die dit kan hebben voor de arbeidsmarkt van horeca en slijterijen. Daarnaast is gelet op de taken van de Lcsh, de participatie van maatschappelijke organisaties wenselijk. De kennis die vanuit de maatschappelijke organisaties die participeren in de huidige Landelijke examencommissie aanwezig is, is niet aanwezig bij de overheid.

Voorgesteld wordt dat de Landelijke commissie sociale hygiëne gevestigd is in een door de Minister van VWS aan te wijzen plaats. Voorlopig zal dit Den Haag zijn. Het Agentschap CIBG is ook gevestigd in Den Haag en het voorstel is om de Lcsh hierbij onder te brengen. Hier is voor gekozen omdat het Agentschap CIBG veel ervaring heeft met het bijhouden van registers voor bepaalde beroepen. Voorts wordt voorgesteld dat de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen van toepassing is op de Landelijke commissie sociale hygiëne. In deze wet zijn onder andere regels opgenomen over de benoeming, schorsing, ontslag en bezoldiging van leden van het zbo. Daarnaast is opgenomen dat personeel dat werkzaam is ten behoeve van een zbo uitsluitend aan het zbo verantwoording aflegt over haar werkzaamheden. Dit is van belang voor de medewerkers van het secretariaat van de Lcsh, die in dienst zullen zijn van het Ministerie van VWS, onderdeel Agentschap CIBG. Aangezien zij hun werkzaamheden verrichten ten behoeve van de Lcsh, hoeven zij over die werkzaamheden geen verantwoording af te leggen aan de Minister van VWS.

In het voorgestelde artikel 11b wordt geregeld uit hoeveel leden de Lcsh bestaat en voor hoelang zij worden (her)benoemd. De leden zullen op grond van artikel 12 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen worden benoemd door de Minister. Daarnaast wordt voorgesteld dat de Lcsh een bestuursreglement vaststelt. Op grond van artikel 11 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen dient de Minister van VWS dit reglement goed te keuren. Na goedkeuring zal het reglement openbaar worden gemaakt. Dit laatste element is ook opgenomen in het voorgestelde artikel 11b.

In het voorgestelde artikel 11c worden de taken van de Lcsh vastgesteld. De taken zijn drieërlei. Ten eerste is het de taak van de Lcsh om diploma's te erkennen als bewijsstuk voor kennis en inzicht in sociale hygiëne. Deze erkenning is van belang zodat degene die een bewijsstuk van een erkende opleiding heeft, zekerheid heeft dat hij of zij in het Register sociale hygiëne zal worden ingeschreven. Ten tweede regelt de Lcsh de inschrijving van personen in het Register sociale hygiëne en de afgifte van de Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne aan personen die zijn ingeschreven. Ten slotte is het de taak van de Lcsh om het Register sociale hygiëne voor eenieder raadpleegbaar te maken op basis van achternaam, voorletters en geboortedatum. Op deze manier kan een werkgever controleren of zijn potentiële werknemer in het Register staat ingeschreven. Het is niet wenselijk dat de werkgever pas bij het aanvragen van een (wijziging van zijn) vergunning erachter komt of zijn (potentiële) werknemer in het Register staat ingeschreven. Daarnaast kan de burgemeester bij het afgeven van de vergunning controleren of degene die als leidinggevende op de vergunning komt te staan, ingeschreven staat. Als derde kunnen ook de toezichthouders op de DHW controleren of de aanwezige leidinggevende in een horeca-inrichting of slijterij staat ingeschreven in het Register sociale hygiëne. Het raadplegen van het Register is zo vormgegeven dat men niet zo maar de hele lijst kan inzien. Slechts bij opgave van achternaam, voorletters en geboortedatum krijgt men te zien of iemand

al dan niet staat ingeschreven. Er wordt niet bekend gemaakt met welk bewijsstuk iemand is ingeschreven, ook wordt er geen gebruik gemaakt van het burgerservicenummer (BSN). Het voorgestelde tweede lid regelt de bevoegdheid van de Lcsh om persoonsgegevens te verwerken voor de uitvoering van de aan hen opgedragen taken. Artikel 6, derde lid, van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG) eist dat indien de verwerking van persoonsgegevens noodzakelijk is voor de uitvoering van een taak van algemeen belang of de uitoefening van openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen, de bedoelde verwerking wordt vastgelegd in het lidstatelijk recht. Dat wordt met deze bepaling beoogd. De uitvoering en het beheer van het Register en het openbaar raadpleegbaar maken van het Register worden door de Lcsh conform de AVG en de Uitvoeringswet AVG ingevuld.

Het voorgestelde artikel 11d regelt aan welke eisen een diploma moet voldoen om erkenning te krijgen als bewijsstuk van kennis en inzicht in sociale hygiëne. Een erkenning geldt voor de duur van drie jaar. Na afloop van die termijn dient opnieuw een erkenning te worden aangevraagd (zie het voorgestelde derde lid). Voorgesteld wordt om een delegatiegrondslag op te nemen zodat bij algemene maatregel van bestuur verder kan worden uitgewerkt wat wordt verstaan onder sociale hygiëne. Op dit moment is dit neergelegd in het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet. Er zal nog bezien worden of dit besluit, dat nu gebaseerd is op artikel 8, derde lid, van de DHW, zal worden 'omgehangen' of dat met enige wijzigingen ten opzichte van de huidige tekst een nieuwe algemene maatregel van bestuur zal worden vastgesteld. In de voorgestelde delegatiegrondslag is ook de mogelijkheid opgenomen om bij algemene maatregel van bestuur andere voorwaarden te stellen aan de erkenning van diploma's als bewijsstuk. Voorlopig zal hiervan geen gebruik worden gemaakt.

Het voorgestelde artikel 11e regelt wanneer een persoon recht heeft op inschrijving in het Register sociale hygiëne. Inschrijving kan plaatsvinden op drie gronden. Ten eerste wordt een persoon ingeschreven die beschikt over een diploma dat door de Lcsh is erkend als bewijsstuk. Ten tweede kan een persoon worden ingeschreven indien hij of zij beschikt over een bewijsstuk uit een ander land van de Europese Unie of de Europese Economische Ruimte als dat bewijsstuk een beroepsniveau waarborgt dat ten minste gelijkwaardig is aan een door de Lcsh als bewijsstuk erkend diploma. Ten derde kan iemand in het Register sociale hygiëne worden ingeschreven indien hij of zij voldoet aan de eisen van artikel 19 van de Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PbEU 2005, L 255) (hierna: Richtlijn erkenning beroepskwalificaties). In dit artikel gaat het onder andere om leidinggevende van horecagelegenheden die op eigen naam of voor eigen rekening werken. Indien zij voldoende werkervaring hebben, zoals uitgewerkt in artikel 19 van de richtlijn erkenning beroepskwalificaties, dan zijn zij op grond van artikel 16 van deze richtlijn gerechtigd hun beroep ook in Nederland uit te oefenen. Het aantonen van deze werkervaring is vormvrij.

In het voorgestelde artikel 11f wordt geregeld dat de Lcsh de gemaakte kosten bij de aanvrager van erkenning of inschrijving in rekening kan brengen. Het doorberekenen van deze kosten is gerechtvaardigd omdat de aanvrager voordeel heeft als het diploma wordt erkend als bewijsstuk van kennis en inzicht in sociale hygiëne of als degene in het register wordt ingeschreven. Door erkenning van het diploma wordt het immers aantrekkelijker voor personen die in een horeca- of slijtlokaliteit willen werken om de opleiding die bij goed gevolg leidt tot dat diploma, te volgen. En door inschrijving in het register voldoet de ingeschreven persoon aan de wettelijke eisen om als leidinggevende van een horeca- of slijterijbedrijf te kunnen werken. De tarieven zullen bij ministeriële regeling worden vastgesteld.

In verband met de voorgestelde paragraaf 2a zijn ook enkele wijzigingen in artikel 8 noodzakelijk. Voorgesteld wordt om het derde lid van artikel 8 opnieuw te formuleren. Het huidige artikel 8, derde lid, geeft de inhoudelijke verplichting dat leidinggevendenden moeten beschikken over voldoende kennis en inzicht in sociale hygiëne. Deze verplichting wordt aangevuld met de formele eis dat leidinggevendenden ingeschreven dienen te staan in het Register sociale hygiëne. In de praktijk verandert er niets omdat leidinggevendenden nu ook moeten beschikken over een bewijsstuk waaruit blijkt dat ze beschikken over voldoende kennis en inzicht in sociale hygiëne en ook nu is inschrijving in het register

noodzakelijk. Dit is nu echter geregeld in het vijfde lid. Voorgesteld wordt om dat lid te laten vervallen. Het huidige artikel 8, vijfde lid, is de grondslag voor de Regeling bewijsstukken sociale hygiëne Drank- en Horecawet 2015. De regels die zijn opgenomen in dit artikellid en de genoemde regeling zijn ook opgenomen in de voorgestelde artikelen 11c en 11d. Er is één wijziging: in de Regeling bewijsstukken sociale hygiëne Drank- en Horecawet 2015 is nog opgenomen dat ook als bewijsstuk geldt een verklaring van vakbekwaamheid, als bedoeld in artikel 41, eerste lid, van de Drank- en Horecawet, zoals dit artikellid luidde op 31 december 1995. Deze verklaring van vakbekwaamheid is niet langer in de voorgestelde artikelen opgenomen. Echter, op grond van het voorgestelde artikel 48b (zie onderdeel T) worden personen die op grond van een dergelijke verklaring ingeschreven waren in het register ook ingeschreven in het Register sociale hygiëne. Nieuwe inschrijvingen op grond van de verklaring zullen echter na inwerkingtreding van dit wetsvoorstel niet meer mogelijk zijn, maar zijn ook niet te verwachten nu dergelijke verklaringen al zo'n vijftien jaar niet meer worden afgegeven.

Onderdeel D

Het huidige artikel 10 geeft de grondslag voor het Besluit eisen inrichting Drank- en Horecawet. Voorgesteld wordt om dit besluit te laten vervallen. De eisen in dit besluit zijn verouderd en zijn niet langer noodzakelijk om de volksgezondheid te beschermen. Voorgesteld wordt om slechts de regel dat de neringruimte niet rechtstreeks in verbinding staat met een slijtlokaliteit te behouden. Deze is daarom opgenomen in het voorgestelde artikel 10. De huidige eisen met betrekking tot de afsluiting tussen een slijtlokaliteit en een neringruimte zijn opgenomen in artikel 11 van het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet. Nu wordt voorgestelde de hoofdregel dat er geen directe verbinding mag zijn, op te nemen in de wet en de overige eisen op te nemen in een ministeriële regeling. Met het oog op dat laatste is in het voorgestelde artikel 10, tweede lid, een delegatiegrondslag opgenomen. De eisen zullen inhoudelijk niet wijzigen.

Onderdeel F

Artikel 19 regelt welke bedrijven sterke drank en zwak-alcoholhoudende drank mogen aanbieden en afleveren in het kader van verkoop op afstand. Nu in dit wetsvoorstel een definitie wordt opgenomen voor verkoop op afstand wordt voorgesteld de uitgebreide, beschrijvende tekst in artikel 19 hierop aan te passen. Hiermee wordt ook verduidelijkt dat dit artikel ook van toepassing is op de aflevering van sterke drank en zwak-alcoholhoudende drank bij een distributiepunt van een bezorgdienst. Dit is nu niet in de aanhef van artikel 19 opgenomen. Artikel 19, eerste lid heeft betrekking op het bestellen en afleveren van sterke drank; artikel 19, tweede lid, heeft betrekking op de bestelling en aflevering van zwak-alcoholhoudende drank.

Onderdeel G

Voorgesteld wordt om artikel 19a te laten vervallen en de tekst hiervan op te nemen in het voorgestelde artikel 44. In artikel 19a is de zogenoemde 'three-strikes-out' maatregel opgenomen. Deze richt zich op plaatsen waar zwak-alcoholische dranken worden verkocht, zonder dat hiervoor een vergunning vereist is, zoals supermarkten. Indien deze bedrijven in een periode van twaalf maanden drie maal de leeftijdsgrens overtreden, kan de burgemeester deze bedrijven de bevoegdheid ontzeggen om zwak-alcoholische drank te verkopen. Het ligt voor de hand deze bevoegdheid ook aan de NVWA te geven in het kader van verkoop op afstand. Nu artikel 19a hiervoor gewijzigd moet worden, wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om de three-strikes-out maatregel op te nemen bij de andere artikelen over handhaving. Zie hiervoor de toelichting bij onderdeel N.

Onderdeel H

Voorgesteld wordt om een nieuw artikel 20a in te voegen waarin een delegatiegrondslag is opgenomen om bij of krachtens algemene maatregel van bestuur eisen te stellen aan de verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken. Uit onderzoek is gebleken dat de naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand erg slecht is. Daarnaast lijkt bij de totstandkoming van de leeftijdsgrens voor de verkoop van alcoholhoudende drank geen rekening te zijn gehouden met verkoop op afstand

omdat alleen regels zijn gesteld aan de verstrekking. Het is echter van belang om ook regels te stellen aan de verkoop als die niet gelijktijdig is met de verstrekking. Dit rechtvaardigt het stellen van aanvullende eisen met betrekking tot het verifiëren van de leeftijd zowel op het moment van aankoop als op het moment van aflevering.

De precieze eisen zullen bij algemene maatregel van bestuur en ministeriële regeling worden gesteld. Het gaat hierbij om regels met betrekking tot het gebruik van een leeftijdsverificatiesysteem dat op het moment van aankoop de leeftijd van de koper verifieert. Daarnaast zullen er regels worden gesteld aan de werkwijze van de aflevering van alcoholhoudende dranken waarmee wordt geborgd dat de leeftijd wordt gecontroleerd. Deze regels zullen ook inhouden dat alcoholhoudende dranken niet bij burens bezorgd mogen worden. Reden hiervoor is dat van burens niet gevraagd kan worden dat wanneer het pakketje aan de geadresseerde of een huisgenoot van de geadresseerde wordt verstrekt, de leeftijd wordt gecontroleerd. Indien het pakket slechts op het adres van de geadresseerde mag worden afgeleverd dan kan deze (indien hij meerderjarig is) of zijn of haar meerderjarige huisgenoot het pakket in ontvangst nemen. Als er op het adres van de geadresseerde geen personen ouder dan 18 jaar aanwezig zijn, kan het pakket naar een distributiepunt worden gebracht. Wanneer het pakket op het distributiepunt wordt verstrekt, moet dan ook geverifieerd worden of de persoon die het pakket in ontvangst neemt de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. De leeftijd van de persoon die de alcoholhoudende drank aanneemt, moet worden vastgesteld op dezelfde wijze als die is voorgeschreven bij 'gewone' verkoop van alcoholhoudende drank. Dit betekent dat de leeftijd moet worden vastgesteld aan de hand van een officieel identificatiebewijs, maar dat deze vaststelling achterwege mag blijven indien het een persoon betreft die onmiskenbaar 18 jaar of ouder is.

Aan de regels met betrekking tot verkoop op afstand zijn twee verbodsbepalingen gekoppeld, welke zijn opgenomen in het voorgestelde tweede en derde lid. In het voorgestelde tweede lid wordt verboden om alcoholhoudende drank te koop aan te bieden of te verkopen in het kader van verkoop op afstand indien er geen leeftijdsverificatiesysteem aanwezig is of er geen geborgde werkwijze beschikbaar is of niet wordt gebruikt. Hiermee kan de NVWA systeemtoezicht houden. Dit betekent dat als iemand alcoholhoudende drank aanbiedt in het kader van verkoop op afstand, de NVWA de geborgde werkwijze kan opvragen.

In het voorgestelde derde lid is opgenomen dat geen koopovereenkomst mag worden gesloten met een persoon van wie door middel van het leeftijdsverificatiesysteem is gebleken dat hij of zij de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt. Deze verbodsbepaling is opgenomen om te voorkomen dat de uitkomst van de leeftijdsverificatie wordt genegeerd en de koopovereenkomst alsnog wordt gesloten.

Onderdeel I

Voorgesteld wordt om een extra lid toe te voegen aan artikel 24. In artikel 24, derde lid, is geregeld dat in een slijtlokaliteit of een horecalokaliteit geen personen van jonger dan zestien jaar dienst mogen doen. In artikel 24, vierde lid, is geregeld dat deze leeftijd bij algemene maatregel van bestuur kan worden verhoogd naar achttien jaar. Op dit moment is deze algemene maatregel van bestuur er niet. Het voorgestelde vijfde lid treft een regeling voor leerlingen in het voortgezet onderwijs en het voortgezet speciaal onderwijs die de leeftijd van zestien jaar nog niet hebben bereikt, maar die in het kader van een stage of het verzorgen van horeca in school ter voorbereiding op een stage alcohol willen verstrekken. Het betreft hier leerlingen die onderwijs volgen in de theoretische leerweg, basisberoepsgerichte leerweg, kaderberoepsgerichte leerweg, gemengde leerweg en het praktijkonderwijs. Daarnaast betreft het leerlingen in het voortgezet speciaal onderwijs met het uitstroomprofiel vervolgonderwijs of het arbeidsmarktgerichte uitstroomprofiel en leerlingen die symbiose onderwijs volgen (combinatie van speciaal onderwijs en regulier onderwijs). Het betreft veelal kansarme leerlingen voor wie de mogelijkheid om stage te lopen en daarbij ook daadwerkelijk alle handelingen te kunnen verrichten, van groot belang is.

Onderdeel J

Artikel 25d wordt aangepast omdat wordt voorgesteld om de prijsacties voor het verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse centraal te regelen en niet meer over te laten aan de verordende bevoegdheid van de gemeenten. Wat overblijft is dat gemeenten regels mogen stellen over prijsacties voor gebruik ter plaatse in een horecalokaliteit of een terras. Deze bevoegdheid is ongewijzigd opgenomen in het voorgestelde artikel 25d, eerste lid. Het geeft gemeenten de mogelijkheid om op te treden tegen bijvoorbeeld 'happy hours' waar tijdens bepaalde tijdsparre kortingen op alcoholhoudende drank wordt gegeven.

Onderdeel K

Voorgesteld wordt om de paragraaf 7 Toezicht te hernoemen tot Toezicht en handhaving. Enkele bepalingen in de huidige paragraaf 7 hebben op beide elementen betrekking. Daarnaast wordt voorgesteld andere handhavende bevoegdheden toe te voegen.

Onderdeel L

Het voorgestelde artikel 42a geeft toezichthouders van de NVWA de bevoegdheid om in het kader van het toezicht op de naleving van het voorgestelde artikel 20a, derde lid, een verkoopovereenkomst te sluiten en daarbij onvolledige of onjuiste gegevens te verstrekken met betrekking tot naam, adres en leeftijd. Het voorgestelde artikel 20a, derde lid, verbiedt het sluiten van een verkoopovereenkomst in het kader van verkoop op afstand met iemand waarvan is vastgesteld dat deze de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt. Om toezicht te houden op de naleving van dit artikel zou de NVWA gebruik kunnen maken van minderjarige testkopers, echter dit is niet wenselijk. Ten eerste kan hun identiteit indien die eenmaal bekend is, niet opnieuw worden gebruikt. Daarnaast is het vanuit ethisch oogpunt wenselijk de identiteit van de minderjarige testkopers te beschermen. Daarom is het van belang dat de NVWA ook gebruik kan maken van fictieve namen, adressen en leeftijd. Door hiervoor een expliciete bevoegdheid op te nemen wordt voorkomen dat de toezichthouder zich schuldig maakt aan valsheid in geschrifte.

Voor de vormgeving van het artikel is aangesloten bij het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet handhaving consumentenbescherming ter uitvoering van Verordening (EU) 2017/2394. Er zijn een aantal wijzigingen aangebracht ten opzichte van de daarin opgenomen bepalingen ten aanzien van de fictieve identiteit. De voorgestelde bepaling in artikel 42a is specifiek toegeschreven naar de handhaving van het voorgestelde artikel 20a, derde lid. Voor de verwijzing naar de handelaar is dan ook de omschrijving gebruikt die in die bepaling wordt gebruikt.

De voorgestelde bevoegdheid tot gebruik van een fictieve identiteit is dus beperkt tot het toezicht op en de handhaving van het voorgestelde artikel 20a, derde lid. Daarom mogen de onjuiste of onvolledige gegevens alleen worden verstrekt om een verkoopovereenkomst te sluiten in het kader van verkoop op afstand. Daarnaast gaat de bevoegdheid niet verder dan nodig is voor het doorlopen van het aankoopproces. Het gaat dus slechts om het opgeven van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot naam, adres en leeftijd.

In het voorgestelde tweede lid zijn de verslagleggingsverplichtingen opgenomen. Ook deze zijn overgenomen uit het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet handhaving consumentenbescherming ter uitvoering van de Verordening (EU) 2017/2394. Niet is opgenomen dat in het verslag moet worden opgenomen op welke voorschriften wordt toegezien omdat in dit geval slechts sprake is van een bevoegdheid ten aanzien van één voorschrift.

Onderdeel M

Voorgesteld wordt om een nieuw artikel 43b in te voegen waarin Onze Minister de bevoegdheid krijgt tot het opleggen van een last onder dwangsom ter handhaving van het verbod op prijsacties (voorgesteld artikel 2a). De NVWA zal deze bevoegdheid voor Onze Minister in mandaat uitvoeren. De last onder dwangsom is een effectieve manier om het verbod op prijsacties te handhaven. De NVWA kan bepalen dat de overtreder een bepaald bedrag verbeurd voor elke dag dat de prijsactie

voortduurt. De hoogte van het bedrag moet in redelijke verhouding staan tot de beoogde werking van de dwangsom (artikel 5:32b van de Algemene wet bestuursrecht). Dit betekent dat de hoogte van het te verbeuren bedrag mag worden afgestemd op het met de overtreding te behalen financiële voordeel.¹ Gelet op het financiële voordeel dat te behalen is met prijsacties, is de last onder dwangsom een effectieve handhavingsmaatregel om dergelijke prijsacties te doen staken.

Onderdeel N

Voorgesteld wordt om een nieuw artikel 44 in te voegen.² Hierin is onder andere de tekst opgenomen van het huidige artikel 19a. Het gaat hierbij om de zogenoemde three-strikes-outmaatregel. Dit betekent dat bedrijven die driemaal in 12 maanden de regels met betrekking tot de leeftijdsgrens hebben overtreden, de bevoegdheid ontzegt kan worden om alcoholhoudende drank te verkopen. Deze bevoegdheid geldt alleen ten aanzien van bedrijven die zwak-alcoholische drank verkopen zonder dat daar een vergunning voor vereist is, bijvoorbeeld supermarkten. Bij de verkoop van alcoholhoudende drank waarvoor wel een vergunning vereist is, is de bevoegdheid om de vergunning in te trekken bij herhaalde overtredingen voldoende (zie artikel 31, tweede lid).

In het nieuwe artikel 44 krijgen zowel de burgemeester als Onze Minister de three-strikes-outbevoegdheid. De burgemeester krijgt die bevoegdheid ten aanzien van bedrijven als bedoeld in artikel 18, tweede lid. Het betreft hier supermarkten, warenhuizen met een afdeling met een gevarieerd assortiment aan levensmiddelen en snackbars zonder horecaverunning waar vanuit zwak-alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse mag worden geleverd. De bevoegdheid van de burgemeester is beperkt tot overtredingen die ter plaatse zijn begaan.

In het voorgestelde tweede lid krijgt Onze Minister de three-strikes-outbevoegdheid ten aanzien van verkoop op afstand door bedrijven als bedoeld in artikel 19, tweede lid, onder a en b (zie onderdeel F). In de subonderdelen a en b gaat het om het aanbieden en afleveren van zwak-alcoholhoudende drank vanuit bedrijven die dit rechtmatig zonder vergunning mogen verkopen. Voor subonderdeel c, het slijterbedrijf, geldt dat de three-strikes-outmaatregel geen toegevoegde waarde heeft boven het kunnen intrekken van de vergunning. In het voorgestelde tweede lid, gaat het niet alleen om overtreding van artikel 20, eerste lid, (het vaststellen van de leeftijd bij verstrekking), maar ook om overtreding van het voorgestelde artikel 20a, tweede en derde lid. Voor het begaan van de drie overtredingen binnen een periode van 12 maanden, maakt het niet uit of er verschillende bepalingen zijn overtreden. Het kan ook gaan om een combinatie van overtredingen van de genoemde bepalingen. Dit is gerechtvaardigd omdat alle genoemde bepalingen tot doel hebben te voorkomen dat alcoholhoudende drank wordt verstrekt aan minderjarigen.

Het voorgestelde derde en vierde lid zijn gelijklopend aan het huidige artikel 19a, tweede en derde lid. Hierin wordt bepaald dat de termijn van de ontzegging minimaal één week bedraagt en maximaal 12 weken. Ook krijgen zowel de burgemeester als Onze Minister de bevoegdheid tot oplegging van een last onder bestuursdwang ter handhaving van de ontzegging. Op grond van artikel 5:32 van de Algemene wet bestuursrecht kunnen de burgemeester en Onze Minister er ook voor kiezen om een last onder dwangsom op te leggen.

Onderdeel O

In dit onderdeel wordt voorgesteld de huidige titel van paragraaf 8 te laten vervallen. Voorgesteld wordt om deze bepalingen op te nemen in de hernoemde paragraaf 7. Daarmee zijn alle bepalingen over toezicht en alle bestuurlijke handhavende bevoegdheden tezamen in één paragraaf opgenomen. Een aparte paragraaf voor bestuurlijke boeten is daarmee overbodig geworden.

¹ ABRvS 26 oktober 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2797.

² Hierbij wordt rekening gehouden met het wetsvoorstel tot wijziging van artikel 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht.

Onderdeel P

In dit onderdeel wordt voorgesteld om artikel 44aa te wijzigen zodat de Minister van VWS bevoegd wordt tot het opleggen van een bestuurlijke boete voor overtreding van de regels met betrekking tot prijsacties voor de verstrekking van alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse en voor overtreding van de regels met betrekking tot verkoop op afstand van alcoholhoudende drank. Uit de Regeling toezichthoudende ambtenaren Drank- en Horecawet volgt dat de ambtenaren van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit belast zijn met het toezicht op de artikelen genoemd in artikel 44aa. Zij zullen ook in mandaat namens de Minister van VWS de bestuurlijke boeten opleggen in geval van overtreding van de voorgestelde artikelen 2a en 20a.

Voor artikel 20a is van belang dat alleen de verkoper op afstand beboet zal kunnen worden. Deze verkoper is verantwoordelijk voor het hanteren van een leeftijdsverificatiesysteem en het gebruik van een geborgde werkwijze. Mocht de verkoper een derde partij gebruiken voor de aflevering van de alcoholhoudende drank, en deze levert de drank af aan een persoon jonger dan 18 jaar of waarvan niet is vastgesteld dat hij of zij deze leeftijd heeft bereikt, dan ligt het voor de hand dat de NVWA namens de Minister van VWS de boete oplegt aan de verkoper. De verkoper is verantwoordelijk voor het hanteren en naleven van een geborgde werkwijze waarbij de leeftijd van degene die het pakket aanneemt wordt gecontroleerd. De verkoper wordt dan beboet op grond van het voorgestelde artikel 20a, tweede lid. De verkoper op afstand kan in het contract met de bezorger opnemen dat dergelijke boeten voor rekening van de bezorger komen. Mocht de NVWA echter vaststellen dat de verkoper een geborgde werkwijze had, maar dat deze door de bezorgdienst niet is nageleefd, kan er ook voor worden gekozen om direct de bezorger te beboeten op grond van artikel 20. In het voorgestelde tweede lid van artikel 44aa is opgenomen dat de Minister van VWS bij uitsluiting bevoegd is tot het opleggen van een bestuurlijke boete voor overtreding van artikel 20 als dit plaats vindt in het kader van verkoop op afstand. In dat geval is de burgemeester niet bevoegd.

Onderdeel Q

Nu wordt voorgesteld paragraaf 7 en 8 samen te voegen, kan paragraaf 8a worden hernoemd tot paragraaf 8.

Onderdeel R

In artikel 45 is de strafbaarstelling van jongeren onder de 18 jaar opgenomen die alcoholhoudende drank op voor publiek toegankelijke plaatsen aanwezig hebben of voor consumptie gereed houden. Van dit verbod zijn 16- en 17-jarigen uitgezonderd die dienst doen in een horecabedrijf. Voorgesteld wordt om twee uitzonderingen hieraan toe te voegen. Voor de leesbaarheid worden de uitzonderingen in een apart lid opgenomen. De eerste toe te voegen uitzondering betreffen de 14- en 15-jarigen die op grond van het voorgestelde artikel 24, vijfde lid, alcoholhoudende drank mogen verstrekken in het kader van het door hen gevolgde onderwijs.

De tweede voorgestelde uitzondering betreft 16- en 17-jarigen die in opdracht van een toezichthouder handelen. Het gaat hier om de zogenoemde minderjarige testkopers. Op dit moment is de inzet van minderjarige testkopers ingewikkeld omdat zij in een horecagelegenheid geen alcoholhoudende drank mogen aanpakken. Indien zij dat wel doen overtreden zij artikel 45. Voorgesteld wordt om aan deze situatie een einde te maken. De uitzondering geldt slechts voor zover de minderjarige testkoper handelt binnen de opdracht van de toezichthouder. Dit betekent dat wanneer een minderjarige testkoper tegen de afspraken met de toezichthouder in, drinkt van alcoholhoudende drank de minderjarige alsnog in overtreding is.

Onderdeel S

Het voorgestelde artikel 45a bevat een strafbaarstelling van wederverstrekking van alcoholhoudende drank door 18-plussers aan personen jonger dan 18 jaar. Het verbod betreft het anders dan bedrijfsmatig verstrekken van alcoholhoudende drank. Hiermee wordt aangegeven dat in het kader van bedrijfsmatige verstrekking artikel 20, eerste lid, leidend is. Overtreding van dit artikel is bestuurlijk beboetbaar (zie artikel 44a). Met het voorgestelde artikel 45a wordt de situatie bedoeld dat een meerderjarige alcoholhoudende drank doorgeeft (wederverstrekt) aan een minderjarige. Het moet

in het kader van het voorgestelde artikel 45a gaan om het verstrekken van alcoholhoudende drank op voor publiek toegankelijk plaatsen. Dit betekent dat het verbod niet geldt in de huiselijke kring. Het maakt niet uit of de verstrekking plaats vindt om niet of tegen betaling.

Voorgesteld wordt dat overtreding van het eerste lid een overtreding is en gestraft kan worden met een geldboete uit de eerste categorie (op dit moment €415). Voor de hoogte van de sanctie is aansluiting gezocht bij artikel 45 waarin de strafbaarstelling van jongeren onder de 18 jaar is opgenomen die alcoholhoudende drank op voor publiek toegankelijke plaatsen aanwezig hebben of voor consumptie gereed houden.

Onderdeel T

Voorgesteld wordt om artikel 46 te laten vervallen. Dit artikel bevat overgangsrecht met betrekking tot de afmetingseisen die zijn opgenomen in het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet. Nu wordt voorgesteld de grondslag voor dit besluit te laten vervallen, kan ook het overgangsrecht dat daarop betrekking heeft vervallen.

In plaats van dit overgangsrecht wordt voorgesteld om een bepaling met betrekking tot de dynamische verwijzing naar de Richtlijn erkenning beroepskwalificaties in het voorgestelde artikel 11e op te nemen. Door de voorgestelde bepaling gaan wijzigingen van de Richtlijn erkenning beroepskwalificaties automatisch gelden voor zover daarnaar direct of indirect verwezen wordt in deze wet. In het voorgestelde artikel 11e wordt verwezen naar artikel 19 van de Richtlijn erkenning beroepskwalificaties. In dat artikel wordt verwezen naar Bijlage IV bij de richtlijn. De bepaling omtrent dynamische verwijzing is extra van belang omdat in artikel 20 is opgenomen dat deze bijlage door de Commissie kan worden gewijzigd.

Onderdeel U

In het nieuw ingevoegde artikel 48b wordt het overgangsrecht geregeld met betrekking tot het Register sociale hygiëne. Personen die waren ingeschreven in het register zoals dat wordt genoemd in het huidige artikel 8, vijfde lid, worden automatisch ingeschreven in het Register sociale hygiëne. Voor mensen die nog beschikken over een verklaring van vakbekwaamheid, als bedoeld in artikel 41, eerste lid, van de DHW zoals dat luidde op 31 december 1995 en die daarmee al waren ingeschreven in het register, blijven dus ook ingeschreven. Personen die een dergelijke verklaring hebben, maar zich nog niet hadden ingeschreven, kunnen zich na inwerkingtreding van dit wetsvoorstel daarmee ook niet meer inschrijven. Zij zullen een diploma moeten behalen wat door de Lcsh als bewijsstuk is erkend. Daarmee kunnen zij zich vervolgens inschrijven in het Register sociale hygiëne.

Onderdeel V

In dit onderdeel wordt voorgesteld de citeertitel van de wet te wijzigen in Alcoholwet. Hiermee wordt beter tot uitdrukking gebracht dat de kern van de wet is gelegen in regels rondom het schenken en verkopen van alcoholhoudende dranken.

ARTIKEL II

In artikel II wordt voorgesteld de Wet op de economische delicten te wijzigen. Naast dat aanpassing nodig is vanwege de voorgestelde wijziging van de citeertitel, wordt voorgesteld de voorgestelde artikelen 2a en 20a, tweede en derde lid, toe te voegen in aan de strafbare feiten in de Wet economische delicten. Zie voor verdere toelichting hierbij, de toelichting bij onderdeel J.

Daarnaast is verduidelijkt dat het bij artikel 22 slechts gaat om het eerste en tweede lid. Het derde lid betreft een zogenoemde nahangbepaling en is dus geen bepaling die strafbaar moet worden gesteld.

ARTIKEL III TOT EN MET VIII

In deze artikelen wordt voorgesteld een aantal andere wetten te wijzigen waarin wordt verwezen naar de Drank- en Horecawet. Dit in verband met de voorgestelde wijziging van de citeertitel.

ARTIKEL IX

Dit artikel bevat de inwerkingtreedingsbepaling. Inwerkingtreding zal bij koninklijk besluit worden geregeld. Hierin zal worden aangesloten bij de vaste verandermomenten.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken
en Koninkrijksrelaties,